

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 czerwca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w Wydziale III Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Robert Bednarczyk

SSO Daniel Strzelecki

Ławnicy: Krystyna Kośna, Grażyna Krawiec, Irena Panczkowska

Protokolant: Emilia Tkacz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Zgorzelcu – Agnieszki Kwaśniak

po rozpoznaniu w dniach: 8 stycznia 2020 r., 26 lutego 2020 r., 5 marca 2020 r., 16 czerwca 2020 r. w Jeleniej Górze

sprawy karnej

P. J.,

syna W. i B. z domu D.

urodzonego (...) w Z.

oskarżonego o to, że:

1. w dniu 31 sierpnia 2019 roku w Z. działając w zamiarze pozbawienia życia S. O., zadał mu cios nożem w lewą stronę klatki piersiowej, jednak zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na udzieloną pokrzywdzonemu pomoc medyczną, powodując jednocześnie obrażenia ciała w postaci rany klutej klatki piersiowej po stronie lewej, z przekłuciem płata dolnego płuca i uszkodzeniem kopuły przepony skutkującej krwotokiem masywnym do jamy opłucnowej i wstrząsem krwotocznym oraz odmą opłucnową lewostronną, stanowiące chorobę realnie zagrażającą życiu, tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 148 § 1 kk i art. 156 § 1 pkt 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk,
2. w okresie od marca 2019 roku do dnia 31 sierpnia 2019 roku w Z. kilkakrotnie groził K. B. pozbawieniem życia, przy czym groźby wywołały u pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione, tj. o czyn z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 12 § 1 kk,
3. w dniu 10 lipca 2019 r. w Z. ukrywał w swoim miejscu zamieszkania lusterko stojące w mosiężnej ramie, mosiężną ramkę na zdjęcie, aparat telefoniczny analogowy w drewnianej obudowie o wartości 1.000zł, rower marki F. o numerze ramy (...) o wartości 800euro oraz rower marki H. o numerze ramy (...) o wartości 600euro, wiedząc, że pochodzą one z przestępstw popełnionych na terytorium Polski oraz Niemiec, tj. o czyn z art. 291 § 1 kk,
4. w dniu 1 sierpnia 2019 r. w Z. działając w celu zmuszenia funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w Z. sierż. B. R. oraz st. post. M. M. (1) do zaniechania podjętej czynności służbowej polegającej na jego zatrzymaniu groził im pozbawieniem życia oraz uszkodzeniem ciała, jednocześnie znieważając ich słowami powszechnie uważanymi za obelżywe, tj. o czyn z art. 224 § 2 kk i art. 226 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

I. uznaje oskarżonego P. J. za winnego popełnienia czynu, opisanego w punkcie 1 części wstępnej wyroku ustalając, że oskarżony przewidywał możliwość pozbawienia S. O. życia i na nią się godził, to jest przestępstwa z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 148 § 1 kk i art. 156 § 1 pkt 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 14 § 1 kk w zw. z art. 148 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę 9 (dziewięciu) lat pozbawienia wolności,

II. uznaje oskarżonego P. J. za winnego tego, że w dniu 31 sierpnia 2019r. w Z. groził K. B. pozbawieniem życia, przy czym groźby wywołały u pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione, to jest przestępstwa z art. 190 § 1 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

III. uznaje oskarżonego P. J. za winnego tego, że w dniu 10 lipca 2019 r. w Z. pomógł innej osobie do ukrycia w swoim miejscu zamieszkania pochodzące z kradzieży lusterko stojące w mosiężnej ramie, mosiężną ramkę na zdjęcie, aparat telefoniczny analogowy w drewnianej obudowie o wartości 1.000zł i rower marki F. o numerze ramy (...) o wartości 800euro, co do których to rzeczy powinien i mógł przypuszczać, że pochodzą z czynu zabronionego, to jest przestępstwa z art. 292 § 1 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

IV. uznaje oskarżonego P. J. za winnego popełnienia czynu, opisanego w punkcie 4 części wstępnej wyroku, stanowiącego przestępstwo z art. 224 § 2 kk i art. 226 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. art. 224 § 2 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

V. na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 kk wymierza oskarżonemu P. J. karę łączną 9 (dziewięciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

VI. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres tymczasowego aresztowania od dnia 10 lipca 2019r. godz. 6.20 do dnia 11 lipca 2019r. godz. 14.20, w dniu 1 sierpnia 2019r. od godz. 15.30 do godz. 23.50 oraz od dnia 31 sierpnia 2019r. godz. 21.40 do dnia 16 czerwca 2020r.,

VII. na podstawie art. 230 § 2 kpk zwraca P. J. dowody rzeczowe, opisanie na karcie 198 akt sprawy pod pozycjami 1, 2, 7, 8, 16 i 17 i zwraca S. O. dowody rzeczowe, opisanie na karcie 198 akt sprawy pod pozycjami 3, 4, 5 i 6,

VIII. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. B. kwotę 300 złotych oraz dalsze 69zł tytułem podatku VAT oraz na rzecz adw. K. K. kwotę 960 złotych oraz dalsze 220 złotych 80 groszy tytułem podatku VAT,

IX. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych i nie wymierza mu opłaty.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 130/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżeń, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a			

<p>lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	P. J.	I. w dniu 31 sierpnia 2019r. w Z. działając w zamiarze pozbawienia życia S. O., zadał mu cios nożem w lewą stronę klatki piersiowej, jednak zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na udzieloną pokrzywdzonemu pomoc medyczną, powodując jednocześnie obrażenia ciała w postaci rany klutej klatki piersiowej po stronie lewej, z przekłuciem płata dolnego płuca i uszkodzeniem kopuły przepony skutkującej krwotokiem masywnym do jamy opłucnowej i wstrząsem krwotocznym oraz odmą opłucnową lewostronną, stanowiącą chorobę realnie zagrażającą życiu	

II. w okresie od marca 2019 roku do dnia 31 sierpnia 2019 roku w Z. kilkakrotnie groził K. B. pozbawieniem życia, przy czym groźby wywołały u pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione, tj. o czyn z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 12 § 1 kk,

III w dniu 10 lipca 2019 r. w Z. pomógł innej osobie do ukrycia w swoim miejscu zamieszkania pochodzące z kradzieży lusterko stojące w mosiężnej ramie, mosiężną ramkę na zdjęcie, aparat telefoniczny analogowy w drewnianej obudowie o wartości 1.000zł i rower marki F. o numerze ramy (...) o wartości 800euro, co do których to rzeczy powinien i mógł przypuszczać, że pochodzą z czynu zabronionego, to jest przestępstwa z art. 292 § 1

IV. w dniu 1 sierpnia 2019 r. w Z. działając w celu zmuszenia funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w Z. sierż. B. R. oraz st. post. M. M. (1) do zaniechania podjętej czynności służbowej polegającej na jego zatrzymaniu groził im pozbawieniem życia oraz uszkodzeniem ciała, jednocześnie znieważając ich słowami powszechnie uważanymi za obelżywe, tj. o czyn z art. 224 § 2 kk i art.

		226 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1 agresywne zachowanie się pokrzywdzonego S. O. wobec oskarżonego P. J. bezpośrednio przed opisanym w zarzucie I zdarzeniem	Zeznania świadka S. O. Zeznania świadka M. M. (2) Zeznania świadka L. G. Zeznania świadka R. G.	239 259-260 261 261-262	
2 podejście oskarżonego do siedzących na ławce S. O. i M. M. (2)	Wyjaśnienia oskarżonego P. J.	235-236 239	
3 zadanie S. O. ciosu nożem w lewą stronę klatki piersiowej przez P. J.	Zeznania świadka S. O. Zeznania świadka M. M. (2)	259-260 261 261-262	
4 co najmniej umiarkowana siła uderzenia nożem oraz spowodowanie przez oskarżonego obrażeń ciała w postaci rany klutej klatki piersiowej po stronie lewej, z przekłuciem płata dolnego płuca i uszkodzeniem kopuły przepony skutkującej krwotokiem masywnym do jamy opłucnowej i wstrząsem krwotocznym oraz odmą opłucnową lewostronną, stanowiącego chorobę realnie zagrażającą życiu pokrzywdzonego	Zeznania świadka L. G. Zeznania świadka R. G. Opinia biegłego lekarza Dokumentacja medyczna Opinia biegłego lekarza Dokumentacja medyczna Zeznania świadka S. O. Zeznania świadka M. M. (2) Zeznania świadka L. G. Zeznania świadka R. G. Opinia biegłego lekarza	150-151, 272-273 56, 64 150-151, 272-273 56, 64 239 259-260 261 261-262 150-151, 272-273 56, 64 237-238	
5 przewidywanie i godzenie się oskarżonego na spowodowanie skutku w postaci śmierci pokrzywdzonego	Opinia biegłego lekarza Dokumentacja medyczna Zeznania świadka K. B. Zapis z monitoringu	45 237-238 80-82	
6 wielokrotne groźby, werbalizowane przez	Zeznania świadka K. B.	235-236	

oskarżonego pod adresem K. B.	Protokół przeszukania	70-72
7 uzasadniona obawa spełnienia kierowanych w dniu 31 sierpnia 2019r przez P. J. wobec K. B. gróźb pozbawienia życia	Wyjaśnienia oskarżonego P. J.	73 80-82
	Zeznania świadka J. M.	87, 100, 101
	Zeznania świadka A. M.	235-236
8 umiejscowienie w dniu 10 lipca 2019 r. w zajmowanym przez oskarżonego i inne osoby lokalu mieszkalnym lusterka stojącego w mosiężnej ramie, mosiężnej ramki na zdjęcie, aparatu telefonicznego analogowego w drewnianej obudowie o wartości 1.000zł, roweru marki F. o numerze ramy (...) o wartości 800euro oraz nabycie roweru marki H. o numerze ramy (...) o wartości 600euro	Protokół przeszukania pokwitowania	235-236 238
	wyjaśnienia P. J.	260-261
	wyjaśnienia P. J.	235-236
	Zeznania świadka B. R.	
	Zeznania świadka M. M. (3)	
9 pochodzenie opisanych wyżej przedmiotów z kradzieży	Wyjaśnienia oskarżonego P. J.	
10 powinność i możliwość przypuszczenia P. J. co do pochodzenia tych przedmiotów, za wyjątkiem roweru marki H. z czynu zabronionego		
11 podjęcie przez funkcjonariuszy policji sierż. B. R. oraz st. post. M. M. (1) uzasadnionej interwencji wobec P. J. w dniu 1 sierpnia 2019r.		
12 zagrożenie ze strony P. J. wobec funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w Z. sierż. B. R. oraz st. post. M.		

<p>M. (1) pozbawieniem życia oraz uszkodzeniem ciała oraz znieważanie ich słowami powszechnie uważanymi za obelżywe w celu zmuszenia do zaniechania podjętej czynności służbowej polegającej na zatrzymaniu oskarżonego</p>			
<p>Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
	<p>P. J.</p>	<p>w dniu 10 lipca 2019 r. w Z. pomógł innej osobie do ukrycia w swoim miejscu zamieszkania pochodzące z kradzieży lusterko stojące w mosiężnej ramie, mosiężną ramkę na zdjęcie, aparat telefoniczny analogowy w drewnianej obudowie o wartości 1.000zł i rower marki F. o numerze ramy (...) o wartości 800euro, co do których to rzeczy powinien i mógł przypuszczać, że pochodzą z czynu zabronionego</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>Brak wiedzy oskarżonego co do pochodzenia lusterka stojącego w mosiężnej ramie, mosiężnej ramki na</p>	<p>wyjaśnienia P. J.</p>	<p>235-236</p>	

zdjęcie, aparatu telefonicznego analogowego w drewnianej obudowie, roweru marki F. o numerze ramy (...) z czynu zabronionego oraz brak nawet powinności i możliwości przypuszczenia w tym zakresie co do nabytego roweru marki H. o numerze ramy (...)			
OCena DOWOdów			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1, 2 3, 5 4, 5 6, 7 11,12 8, 9, 10	Zeznania świadka S. O. Zeznania świadka M. M. (2) Zeznania świadka L. G. Zeznania świadka R. G. Wyjaśnienia oskarżonego P. J. Zeznania świadka S. O. Zeznania świadka M. M. (2) Zeznania świadka L. G. Zeznania świadka R. G. Opinia biegłego lekarza Dokumentacja medyczna Opinia biegłego lekarza Dokumentacja medyczna	Oceniane okoliczności mają charakter bezsporny, bo zostały one potwierdzone zarówno przez wszystkich wskazanych świadków, jak i samego oskarżonego. Żaden ze świadków nie pozostawał z oskarżonym w konflikcie, nie istnieje również jakakolwiek inna przyczyna, z powodu której świadkowie ci mieliby niezgodnie z prawdą obciążać oskarżonego. Ich zeznania pozostają ze sobą spójne, korelują również zarówno z wiarygodną opinią biegłego, jak też z zasadami doświadczenia życiowego. Każdy ze świadków wyraźnie rozróżniał swoje	

Zeznania świadka K. B.	sposrozenia od
Zapis z monitoringu	domniama, zaden z
Zeznania świadka B. R.	nich nie probowal
Zeznania świadka M. M. (3)	nawet przeprowadzac
Zeznania świadka J. M.	opartego na jakimkolwiek
Zeznania świadka A. M.	dorozumieniu
Protokół przeszkowania	rozumowania
pokwitowania	niekorzystnego w swej
wyjaśnienia P. J.	treści dla P. J.. Bezsporne
	jest przy tym, bo przyznał
	to sam oskarzony, że kiedy
	podszedł on do siedzących
	na ławce S. O. i M. M. (2),
	miał w ręku nóż. Równie
	bezsportne jest, że to
	tym właśnie nożem doszło
	do uszkodzenia ciała
	pokrzywdzonego. Sporny
	pozostaje mechanizm
	spowodowania owych
	urazów, przy czym
	przedstawiona przez
	oskarzonego wersja,
	jakoby S. O. gwałtownie
	wstając sam się na ten nóż
	nadział jest odosobniona,
	jej prawdziwość
	zanegował biegły z
	zakresu medycyny a
	nadto jest rażąco
	sprzeczną z zasadami
	doświadczenia życiowego.
	To ostatnie spostrzeżenie
	nie wymaga, jak się wydaje
	szerszego komentarza.
	Opinia biegłego jest
	pełna, jasna, spójna
	i zgodna z dołączoną
	do akt dokumentacją
	lekarską. Biegły, co wprost
	stwierdził na rozprawie
	główniej nie przeprowadzał
	własnych domniamań,
	w szczególności co
	do uszkodzenia żebra
	pokrzywdzonego.
	Oba dowody mają w
	ocenie Sądu charakter
	obiektywnych. Ocena

wiarygodności opinii biegłego, tak ustnej, jak i pisemnej została już przedstawiona. Z kolei wartości dowodowej dokumentacji z leczenia pokrzywdzonego nikt w toku procesu nie kwestionował, jej autorzy nie mieli przy tym powodów do zapisywania w niej nieprawdy.

K. B. w toku rozprawy głównej złożyła korzystne dla oskarżonego zeznania wywodząc, że bała się spełnienia jego gróźb jedynie w dniu 31 sierpnia 2019r. W ocenie Sądu dowodzi to pełnej szczerości jej wypowiedzi tak w tej, jak i pozostałych poruszanych przez nią kwestiach. Agresje ze strony P. J. widać także na nagraniach z monitoringu, choć brak dźwięku sprawia, że jest to dowód pomocniczy, pozwalający na weryfikację zeznań pokrzywdzonej.

Pokrzywdzona nie miała przy tym powodu do niezgodnego z prawdą pomawiania oskarżonego, bo jedyny konflikt, jaki osoby te dzielił wywołany był właśnie przez agresywne i aroganckie zachowanie się oskarżonego. W sposób pośredni agresja ta jest dowiedziona przez funkcjonariuszy policji, o czym mowa niżej. Wynika ona także z zeznań S. O. i M. M. (2), w jakich opisali oni zachowanie się P. J. sprzed zaatakowania

go przez S. O.. Dowody te wskazują na to, że P. J. istotnie wielokrotnie znieważał pokrzywdzoną i groził jej pozbawieniem życia. W ocenie Sądu jest zatem w pełni zrozumiałe, nawet z obiektywnego punktu widzenia, że K. B. w dniu 31 sierpnia 2019r. istotnie przestraszyła się, że oskarżony wyrządzi jej krzywdę na zdrowiu a nawet na życiu. Przemawia za tym natężenie jego agresji i powtarzalność jego w tym zakresie zachowań przez okres szeregu miesięcy.

Relacje obu funkcjonariuszy policji są ze sobą spójne a co do agresywnych zachowań oskarżonego korelują z relacjami innych, wymienionych już wyżej osób. Zważyć przy tym należy, że zakwestionowanie ich wiarygodności implikowałoby istnienie swoistej zmywy ze strony wszystkich przesłuchanych świadków, ukierunkowanej na spowodowanie poniesienia przez oskarżonego niezasłużonej odpowiedzialności karnej. Takie argumenty próbował przedstawiać P. J., lecz są ona zupełnie odosobnione i na tyle nieracjonalne, że nie mogą zyskać akceptacji w zakresie wiarygodności. Ani B. R., ani M. M. (3) nie starali się w swoich zeznaniach wyolbrzymić

zachowań sprawcy, ani też przejawiać ich natężenia oraz znaczenia.

Wszystkie oceniane dowody są ze sobą spójne i pozostają zgodne z zasadami doświadczenia życiowego. Oskarżony sam wszakże wyjaśnił, że co prawda nie wiedział o rzeczywistym pochodzeniu złożonych w jego mieszkaniu przez inną osobę przedmiotów, lecz kwestia ta „nie podobała mu się”. Zgodził się on zatem na złożenie owych rzeczy jedynie na kilka dni. W ocenie Sądu wprost dowodzi to, że P. J. mógł przypuszczać o nielegalnym źródle pochodzenia przyniesionych przez jego kolegę rzeczy. Spostrzeżenie to jest niezależne od tego, czy rzeczy te przyniósł do oskarżonego Ł. M., czy też osoba, o jakiej ten zeznał przed Sądem. Żaden z nich nie miał bowiem miejsca stałego zamieszkania w owym czasie a co za tym idzie możliwość przypuszczania, że rzeczy takie nie były przez żadnego z nich posiadane legalnie jest na kanwie zasad doświadczenia życiowego oczywista. Ł. M., jeśli to on dokonał ich kradzieży miał oczywisty powód do podawania w tym zakresie nieprawdy. Skoro jednak wiarygodność jego złożonych przed Sądem zeznań jest dla

		rozstrzygnięcia sprawy obojętna, to nie ma potrzeby jej przeprowadzania. Przedmioty te, co wynika z w pełni wiarygodnych, bo spójnych ze sobą zeznań J. i A. M. faktycznie zostały im skradzione. Świadkowie ci nie mieli powodu do niezgodnego z prawdą obciążenia oskarżonego, podobnie jak i autorzy pokwitowań odbioru obu opisanych w zarzucie rowerów.	
1.2. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3, 4, 5, 6, 7	wyjaśnienia P. J.	Jak zostało już wyżej wskazane wyjaśnienia oskarżonego są co do omawianych faktów odosobnione, pozostają w sprzeczności z wiarygodnymi dowodami a nadto z zasadami doświadczenia życiowego. P. J. utrzymywał, że zarzuty opisane w punkcie 1 i 2 części wstępnej wyroku zostały mu przedstawione na podstawie nieprawdziwych zeznań, złożonych przez świadków a powodem tego była wrogość K. B. wobec	

		niego. Jego domniemanie a nawet przekonanie, że owej kobiecie z nieznanych powodów zależało na niesłusznym skazaniu oskarżonego jest nie tylko odosobnione, ale w ocenie Sądu także skrajnie nieracjonalne.	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#x	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I, IV	P. J.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
W odniesieniu do punktu I części rozstrzygającej wyroku fakt spowodowania u pokrzywdzonego choroby realnie zagrażającej życiu wprost wynika z wiarygodnej opinii biegłego z zakresu medycyny. W toku rozprawy głównej podał on, że gdyby nie skutecznie udzielona S. O. pomoc medyczna, zmarłby on wskutek wstrząsu krwotocznego w ciągu godziny od zadania mu ciosu nożem. Nie ma zatem wątpliwości, że oskarżony spowodował u pokrzywdzonego chorobę			

realnie zagrażającą życiu, co uzasadnia zakwalifikowanie jego działania z art. 156 § 1 pkt 2 kk. Taka kwalifikacja nie wyczerpuje jednak pełnej zawartości kryminalnej opisywanego czynu. P. J. był bowiem wobec S. O. wrogo nastawiony z powodu wcześniejszej agresji ze strony pokrzywdzonego wobec niego. Użył on niebezpiecznego dla życia narzędzia, jakim niewątpliwie jest nóż a godził nim w lewą stronę klatki piersiowej ofiary. Każdy dorosły człowiek bez istotnego deficytu intelektualnego a takim człowiekiem jest oskarżony - wie, że w tym miejscu umiejscowione jest serce, zaś uszkodzenie tego organu może doprowadzić do zgonu. Oskarżony co prawda zadał pojedyncze uderzenie, lecz swojej siły nie miarkował co oznacza, że określona przez biegłego siła ciosu również uzasadnia przyjęcie po stronie sprawcy dalej idącego zamiaru, niż tylko spowodowanie ciężkiego uszkodzenia ciała. Jak trafnie stwierdził Sąd Apelacyjny we Wrocławiu (wyrok z dn. 02 08 2018r., II AKa 227/2018 LEX nr 2567673) przy ustaleniu zamiaru towarzyszącego sprawcy, jego przeżyć psychicznych należy uwzględnić całokształt udowodnionych

okoliczności i podmiotowych i przedmiotowych. W sprawach o czyny przeciwko życiu lub zdrowiu zalicza do nich: rodzaj, rozmiary użytego narzędzia, ilość uderzeń, siłę, z jaką zostały zadane, umiejscowienie ciosów, przebieg rany, a także właściwości i warunki osobiste sprawcy, jego dotychczasowy tryb życia, pobudki, motywy działania, stosunki panujące między sprawcą a pokrzywdzonym, okoliczności, tło zajścia, zachowanie się przed i po popełnieniu czynu. Poza ilością ciosów wszystkie pozostałe okoliczności, opisane w cytowanym judykacie wskazują na to, że P. J. nie tylko przewidywał możliwość spowodowania śmierci pokrzywdzonego, ale na możliwość tę się godził. Pamiętać należy o tym, że jak wynika z zeznań przesłuchanych świadków oskarżony jest osobnikiem agresywnym. Z kolei biegli psychiatrzy rozpoznali u niego zaburzenia zachowania związane z uzależnieniem od alkoholu i substancji psychoaktywnych. W ocenie Sądu zatem także dotychczasowy (...) wskazuje na jego ewentualny zamiar pozbawienia pokrzywdzonego życia. Skutek ten nie nastąpił z powodów znajdujących się poza sferą działania

sprawcy, bowiem pomoc medyczna została wezwana przez L. G.. W ocenie Sądu zatem opisywane zachowanie zakwalifikować należy z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 148 § 1 kk i art. 156 § 1 pkt 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk,

W odniesieniu do zawartej w punkcie IV części rozstrzygającej wyroku kwalifikacji prawnej także podzielić należy zawartą w akcie oskarżenia propozycję. P. J. wiedział bowiem, że obaj pokrzywdzeni są funkcjonariuszami policji i że podjęli wobec niego interwencję, połączona z zatrzymaniem w granicach przysługujących im kompetencji. Po to, żeby zmusić ich do odstąpienia od tej czynności służbowej sprawca kierował adresowane do obu policjantów groźby pozbawienia ich życia a także uszkodzenia ciała. Takie zachowanie bez wątpienia wyczerpało ustawowe znamiona występku z art. 224§ 2 kk. W trakcie ukierunkowanych na odstąpienie od zatrzymania gróźb oskarżony wulgarnie wyzywał obu policjantów. Jego przytaczane przez pokrzywdzonych słowa miały postać zniewag, co w ocenie Sądu obliguje do zakwalifikowania opisywanego zachowania jako przestępstwa również

<p>z art. 226 § 1 kk w warunkach kumulatywnego zbiegu przepisów.</p>			
#x	<p>1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>	<p>II, III</p>	<p>P. J.</p>
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>W zakresie czynu, opisanego w punkcie II części rozstrzygającej wyroku zmiana kwalifikacji, polegająca na wyeliminowaniu z niej art. 12 kk warunkowana jest zeznaniami pokrzywdzonej, złożonymi przez nią na rozprawie głównej. Do wyczerpania ustawowych znamion, opisanych w art. 190 § 1 kk dochodzi bowiem tylko wtedy, gdy kierowane przez sprawcę groźby wzbudzają w zagrożonym zarówno subiektywną, jak i obiektywną obawę spełnienia. Zarówno podczas śledztwa, jak i na rozprawie K. B. potwierdziła, że bała się spełnienia przez oskarżonego gróźb w dniu 31 sierpnia 2019r wyraźnie przed Sądem negując istnieniu takich obaw podczas kierowanych wobec niej gróźb przed tą datą. Skoro pokrzywdzona nie obawiała się spełnienia</p>			

grózb do dnia 31 sierpnia, to zachowanie się oskarżonego wobec niej znamion występku groźby karalnej nie wyczerpało. Oznacza to, że P. J. popełnił takie przestępstwo jedynie w dniu 31 sierpnia. Tego dnia bowiem obawy ze strony pokrzywdzonej nie tylko istniały, lecz w ocenie Sądu były one uzasadnione ze względu na wyjątkowo nasiloną tego dnia agresję sprawcy, jaka została szeroko opisana przez pokrzywdzoną a także jego wcześniejsze odgrazanie się.

W odniesieniu do czynu, opisanego w punkcie III części dyspozytywnej wyroku podnieść należy, że żaden dowód nie wskazuje na to, że oskarżony wiedział lub co najmniej przewidywał i akceptował pochodzenie ujawnionych w jego mieszkaniu przedmiotów z czynu zabronionego. Wobec braku jakichkolwiek przeciwdowodów za prawdziwe uznać należało wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie a z których wynika, że nie miał on żadnej świadomości co do pochodzenia przyniesionych przez Ł. M. lub osobę przez niego opisaną rzeczy. Niewątpliwie jednak P. J. powinien i mógł przypuszczać, że przedmioty owe uzyskane zostały za pomocą

czynu zabronionego. Sam wszakże wyjaśnił podczas śledztwa, że zgodził się na ich złożenie tylko na krótko oraz że fakt ten mu się „nie podobał”. Co równie istotne, zarówno Ł. M., jak też opisany przezeń mężczyzna nie miał wówczas gdzie mieszkać. Trudno przy tym nie dostrzec, że asortyment przyniesionych przedmiotów nie przystawał do znanej oskarżonemu sytuacji życiowej Ł. M., ani też wskazanego przez niego osobnika. P. J. bez trudu zatem nie tylko mógł, ale i powinien przypuszczać, że rzeczy te pochodzą z kradzieży. Nieco inna sytuacja zachodzi w przypadku roweru marki H.. Oskarżony wyjaśnił, że rower ten kupił od nieznanego mężczyzny a brak jest dowodu, by wiarygodność tych jego wyjaśnień skutecznie zakwestionować. Na kanwie art. 5 § 2 kpk nie sposób zatem wykluczyć, że tak było w istocie, przy czym Sąd nie dysponował żadną możliwością, by ocenie poddać zestawienie podanej przez właściciela wartości roweru z uiszczoną przez oskarżonego ceną. To spowodowało potrzebę wyeliminowania owego roweru z opisu przestępstwa paserstwa i zakwalifikowanie pozostałych aspektów zachowania się P. J. z

zarzutu 3 jako występku paserstwa nieumyślnego.			
#	1.5. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	1.6. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	1.7. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. J.	I II III	I II III	Podstawową okolicznością łagodzącą jest w ocenie Sądu to, że skutek działania oskarżonego nie przybrał postaci

IV

V

IV

I, II, III, IV

nieodwracalnego ani na zdrowiu, ani też na życiu ofiary. Powinność miarkowania kary uzasadnia i to, że to pokrzywdzony swoimi agresywnymi działaniami sprowokował P. J.. W ocenie Sądu natężenia agresji ze strony nietrzeźwego S. O. nie usprawiedliwiały kierowane przez oskarżonego okrzyki, jakie były powodem jego pobicia. P. J. nie był w przeszłości karany, poza mającą miejsce wiele lat wcześniej pojedynczą kradzieżą. W ocenie Sądu oznacza to, że nie jest on sprawcą zupełnie zdemoralizowanym z co za tym idzie wymagającym szczególnie długotrwałej resocjalizacji w warunkach penitencjarnych. Nie należy jednak tracić przy tym z pola widzenia szeregu okoliczności obciążających. Usiłowania zabójstwa, połączonego z ciężkim uszkodzeniem ciała pokrzywdzonego dokonał on w stanie nietrzeźwości i w celu dokonania odwetu. Uczynił to wiedząc, że jest widziany przez co najmniej trzy osoby, przez co okazał rażące lekceważenie zasad porządku prawnego i współżycia społecznego. Wprawdzie czynu swojego nie zaplanował, lecz łatwość z jaką przystąpił do realizacji podjętego zamiaru nagłego również przemawia w ocenie

Sądu za przypisaniem mu lekceważenia podstawowych zasad, o jakich mowa. To z kolei świadczy o zaawansowanym (choć nie w stopniu zupełnym) procesie jego demoralizacji. Znaczny jest także stopień winy sprawcy, który dokonał wszak aktu samosądu niewspółmiernego do doznanej uprzednio krzywdy. Powołać się również należy i na znaczny stopień szkodliwości społecznej tego czynu, czemu wyraz dał ustawodawca kształtując granice sankcji. Te elementy sprawiają, że w ocenie Sądu orzeczona kara nie jest ani nazbyt łagodna, przez co nie utwierdzi ona oskarżonego w przeświadczeniu o przyzwoleniu na takie zachowania, ani też nazbyt surowa, bo nie wyeliminuje ona P. J. ze społeczeństwa na trwale.

Przestępstwo groźby karalnej cechuje się, podobnie jak i pozostałe popełnione przez oskarżonego występki niepomiernie niższą zawartością społecznej szkodliwości, co oczywiście musiało znaleźć odzwierciedlenie w wymierzonych za te działania karach. Wskazać jednak należy, że K. B. w żaden sposób nie sprowokowała oskarżonego a jako ekspedientka sklepu

spożywczego nie miała ona skutecznej możliwości skłonienia sprawcy do odstąpienia od jego werbalnej agresji. Faktem jest, że z powodu gróźb nie odniosła ona żadnego większego uszczerbku psychicznego lecz pamiętać należy, że P. J. był wobec niej wulgarny i arogancki przez szereg miesięcy.

W zakresie nieumyślnego paserstwa kwestią o najistotniejszym znaczeniu jest to, że pokrzywdzeni odzyskali swoje mienie w stanie nieuszkodzonym. Wartość tych przedmiotów nie była znaczna, jeśli wziąć pod uwagę średnie zarobki w kraju zaś oskarżony nie negował posiadania owych rzeczy i swoich przypuszczeń co do możliwego ich pochodzenia. W ten sposób wyraził on rodzaj czynnej skruchy. Wskazać przy tym należy, że za kupiony rower, choć ten element został przez Sąd z opisu czynu wyeliminowany, nie odzyskał on zapłaconych pieniędzy.

Co do zachowań na szkodę dwóch funkcjonariuszy policji okolicznościami obciążającymi jest bardzo znaczne natężenie werbalnej agresji oskarżonego, połączone z brakiem choćby minimalnego aspektu wiktymologicznego.

Zdarza się bowiem podejmowanie przez policjantów interwencji o znacznie bardziej zdecydowanym charakterze, jakie niekiedy prowadzi do oporu ze strony osób zatrzymywanych. W tym przypadku sytuacji takiej nie było a co za tym idzie zachowanie się P. J. nie było w żadnym stopniu usprawiedliwione. Wskazać jednak trzeba, że oskarżony przyznając się do tego czynu przejawiał rodzaj czynnej skruchy. Warunkowane jego postawą późniejsze działania policjantów w postaci użycia RMP, kasku i kaftana bezpieczeństwa, choć ze wszech miar uzasadnione, stanowiły jednak dla sprawcy dolegliwości o istotnym charakterze.

Wymiar kary łącznej oparty został o zasadę częściowej kumulacji poszczególnych kar jednostkowych. Jak zostało wyżej wskazane P. J. jest osobnikiem zdemoralizowanym, choć nie w stopniu uzasadniającym orzeczenie kary zbliżonej do eliminacyjnej. Pamiętać jednak należy, że jego trwająca stosunkowo długo działalność przestępcza dotknęła wielu osób a dotyczyła wielu różnych dóbr prawem chronionych. Kara łączna jest wszak formą reakcji za

			całokształt popełnionych przez sprawcę przestępstw, co w tym przypadku powinno się sprowadzać do zastosowania zasady tzw. asperacji. P. J. powinien jasno uzmysłwić sobie naganność swoich zachowań a jednocześnie i to, że nie są one i nigdy nie będą akceptowane. Z drugiej jednak strony po odbyciu wymierzonej mu kary łącznej będzie on mógł na nowo funkcjonować społecznie, nie zostaje on bowiem na trwale zeń wyeliminowany.
1Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. J.	VI VII	I, III, IV I	Zaliczenie na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okresu tymczasowego aresztowania i wszystkich zatrzymań jest obligatoryjne. Zabezpieczone w sprawie dowody rzeczowe zostały zwrócone- jako przedmioty zbędne dla postępowania- osobom uprawnionym.
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się			

<p>do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosowa 1 określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>VIII, IX</p>	<p>Udział obrońców z urzędu obliuguje do przyznania im z tego tytułu wynagrodzenia. P. J. nie ma ani majątku, ani też dochodów a z uwagi na wymiar orzeczonej wobec niego kary łącznej pozbawienia wolności perspektywa zmiany tego stanu jawi się jako odległa. Z tego powodu Sąd odstąpił od obciążania go kosztami sądowymi.</p>	
<p>1Podpis</p>		
<p>Robert Bednarczyk Daniel Strzelecki</p>		